

ւել ևս բարեմտութեամբ՝ քան թէ զարդիս երկարածիդ պատճառեամբ անձինն, որում մէջ ոք տէտուռնէր, և շատ քաղաքախաբի վերապառութեամբ թղթակցին: Արդայն տնտաւնակուէր զիստ, որպէս և կամի, փոխարինին ահեկալմուլ պարսի, թէպէտ ի Հայաստանն առաջ կարճեմք իբրեւ յայտնիս ի բնական բաւոյ բարոյն իւրոց, և ի բարձր ժընդկենէն:

Երբորդ զբէ թէ ի մասին կրօնի ասաց մեռեալ և ողբայի զվիճակ Հայոց, և մէջ այլով մատմբ: Կախ՝ զի ի գլուխեան իւրում պոպոսի սրբոյ զբութիւն չիայ, և աստի յճր կողմն կամի կարող և չրճել, և ըստ որում պարզիս ասեմք՝ ընդունիմք, և ասեմք թէ Եկեղեցին Քրիստոսի ի մէջ Հայոց ունի կառարեղութիւնս և թեքութիւնս՝ որպէս այլ ամենայն եկեղեցիք և անտանակողութիւնք ի ներքոյ արեւտիւն, ասկայն և այնպէս սէ յԱւետարանէ ուստ, և մէջ յայն Հաւատոց երբէք՝ անապ և ընդունել իւր զապարասան կշատմբանս օտարութեայ ուրուք՝ իբրեւ յորդոր Հաւատոյ: Կարծախարհակեղեցի Հայոց նորագարար շնորհոց Հողոյն, ապա թէ ոչ՝ ընդէք զնոյր Փրկիչն մեր և տաւքեր զնա ուսուցանել նմա գամնայն: Բայց կալմ. նաեւ ընտրել թէ սրբոյ Հոգւոյ, Հաւատալ՝ պարտ և ի թուել Հայաստանն զոմնա ի հրապարակական առաքելութեց Բարդիս որ աստ, Հեռեւոյն ցանկ Քրիստոսեայ Սկիւտարուն, թէ և Հրէայք ունեին զՀաւատաւ նախահաղ խրեմնց զտաճարն, և զարքութիւնն և այլն, բայց Տէր, ասկայն ստատ կոթեմամբ կշատմեաց զնոսա: Տես ընթերցող. ինչ յարմար նմանութիւն Քրիստոսի ընդ Բարդիս Հրէից, և Քրիստոսի Հայոց: Քրիստոս մարդ ծնաւ ի Կոստանտնուքս, անաւ և զարդարեալ ի նոսա, բզկալս նոցա զնոցոյց, զբարոս նոցա սրբեաց, զկոյսն բուստորեաց, բզմեակալս յարոյց, և որ մեծն է, ինքին մեռաւ մասն նոցա, և կերակուր կենդանութեւ թաշխեցաւ, ծառոյց զՀայն նոցա, ևս զՀոգին Սուրբ նոցա՝ և նորք ամենայն աշխարհն, և ամեն նմանել զբէ Քրիստոսեայ Սկիւտարուն Զաւարեմէ և ուրեմ իբրեւ: Յճրոց Հաւատոց ուստ նա զայն պիս բարբառ, որ Հոգի աստուածէ զէն մեղաց զնա յայն ծայր շարժազանցութեան: Եթէ այս իցէ Հաւատա Սկիւտարուն, և այն նորա գործ յայտնի Հաւատոց յառաջ եկեալ, ուրեմն ամեն ինքնապէս Հայաստէր մեր ինպազ գանց աւանել փոխաւ, զի Հաւատ Քրիստոսի այնպիսի մէջ կարէ լինել: Օտարութիւն յանկարծ ի վերայ յարձակն անմեղ և անփառ Հաւարակութեան միայն Զաւարեմէ և ուրեմ, և նախին Տեսան նմանել ինքն զախի Հեղոյն: Բարեբարին, Կենդանութեան, և մեթիմարիչ Հոգւոյ նորա: Տէր եւ մեղ գառանդանքն և ստորադարձան հաւատութիւն Սկիւտարուն: Քրիստոսեայ Սկիւտարուն օտան եթէ ցարեան Հոյ չունի օտարի գոնէ ցարեան լեզու ունենալ, եթէ աշակերտ իցէ Քրիստոսին՝ որ ասէ, եթէ իմ աշակերտք էք, սիրեցիք ըսմիմանս: Սկիւտարին սր ասէ, եթէ դամենայն (զիստ թիւն Հաւատ, յայն և որ ի կարդին) ունիցիմ, և զէր մէջ ունիցիմ, ոչ ինչ եմ: Յաւանմն որ ասէ, եթէ զեղբայրն տեսանելով մէջ սիրելիմք, և ասեմք թէ զՀաւատաւ սիրեմք, սուտ ասեմք: Բայց

քրիստոսի ընդ Բարդիս Հրէից, և Քրիստոսի Հայոց: Քրիստոս մարդ ծնաւ ի Կոստանտնուքս, անաւ և զարդարեալ ի նոսա, բզկալս նոցա զնոցոյց, զբարոս նոցա սրբեաց, զկոյսն բուստորեաց, բզմեակալս յարոյց, և որ մեծն է, ինքին մեռաւ մասն նոցա, և կերակուր կենդանութեւ թաշխեցաւ, ծառոյց զՀայն նոցա, ևս զՀոգին Սուրբ նոցա՝ և նորք ամենայն աշխարհն, և ամեն նմանել զբէ Քրիստոսեայ Սկիւտարուն Զաւարեմէ և ուրեմ իբրեւ: Յճրոց Հաւատոց ուստ նա զայն պիս բարբառ, որ Հոգի աստուածէ զէն մեղաց զնա յայն ծայր շարժազանցութեան: Եթէ այս իցէ Հաւատա Սկիւտարուն, և այն նորա գործ յայտնի Հաւատոց յառաջ եկեալ, ուրեմն ամեն ինքնապէս Հայաստէր մեր ինպազ գանց աւանել փոխաւ, զի Հաւատ Քրիստոսի այնպիսի մէջ կարէ լինել: Օտարութիւն յանկարծ ի վերայ յարձակն անմեղ և անփառ Հաւարակութեան միայն Զաւարեմէ և ուրեմ, և նախին Տեսան նմանել ինքն զախի Հեղոյն: Բարեբարին, Կենդանութեան, և մեթիմարիչ Հոգւոյ նորա: Տէր եւ մեղ գառանդանքն և ստորադարձան հաւատութիւն Սկիւտարուն: Քրիստոսեայ Սկիւտարուն օտան եթէ ցարեան Հոյ չունի օտարի գոնէ ցարեան լեզու ունենալ, եթէ աշակերտ իցէ Քրիստոսին՝ որ ասէ, եթէ իմ աշակերտք էք, սիրեցիք ըսմիմանս: Սկիւտարին սր ասէ, եթէ դամենայն (զիստ թիւն Հաւատ, յայն և որ ի կարդին) ունիցիմ, և զէր մէջ ունիցիմ, ոչ ինչ եմ: Յաւանմն որ ասէ, եթէ զեղբայրն տեսանելով մէջ սիրելիմք, և ասեմք թէ զՀաւատաւ սիրեմք, սուտ ասեմք: Բայց

և թէ զարձեալ իցէ լոկ անբողոք
բար ցոյցն կշտամբել։ և այն առանց
անգիք գտաներոյ։ այնչեմք զԱռա-
ւած բռնութիւնն պարզեւել նմա
բառ հոգւոյ և բառ մարմնոյ։ բոա ա-
բաւ՝ սոսորթնակ բարբառ զհիւանդաւ-
թիւնն ինն ի գէմն ամէրով նորա՝ հոս-
տատէ զմեր կարծիս ցնմանէ՝ որ յԱղ-
դասէր թիւ 68։

Ճգնի և անանուն վկայութեամբ
պաշտել զկողմն Ամբիկոսի արանդա-
ւորոց։ բոյց եթէ ան թշուառն, ան շարժիմ,
և այն՝ հանդիսակէն իցին Սաւթգե-
տի եպիսկոպոսի Ամբիկոսցւոյ՝ որ ան-
բաւաւ։ իւրով եւ յանդիմանն ոչխոր-
նի։ ընդունիմք։ Ս երջին հրամայեա
նորա յոյս անէ։ զի հարկունէ Ս ե-
րաւատան և վախճի՝ զօրէն Պարթե-
ոց։ և ոչ կամի զգէմն անիւ՝ անդ-
ենին։ Եւ այս միայն բառակն է
յոյսնել աշխարհի զօրքանութիւն
հաւատարեց նորա։ «Ըիւր տաւ թիւն
դինուորի (Վրբառասի՝ եթէ հաճոյ
ես թուիցի)։ յիւր արարման ինուր
չաղացուցանել և զօր հարկունել։
պլլ որ ընդգէմ՝ անդիման կայ»։ ասէ
մերս Լամբրանցի։

Կրէպիւր օրինակ արարելու
տեսքակի* Սրբազան Պատրիարքի
մերոյ՝ շնորհիւ Բարեկամի ուրաք
հառ զարդիս ի ձեռս մեր։ յորմ
ամենայն հանգամանայ իբնն անդա-
կացիալ՝ ոչ ես մութամբ անաւ ու-
ղիկ կամ աղալ զբաւթեանց սեւ զի-
նաղ և հաճոյք իցեն մեւել։ Սի՛
դի յանձնառութիւնք միւր զայցոյց նի-
կայ պարապին։ և երկրորդ՝ զի որ-
պէս անստնի արդէն իսկ սիսեալ է։

* Տեսնուա աս գրեալ է յանդիման ինուորմէ՝ ի
չեւո աշխարհի։ զոր յառաձն ինքեանմէսի ձե-
զինակն յեւո։ յոչ պարզ գտնաւին։ և ի քիւր ան-
յոյսանել։ Կամ զանէ արշակունիսն քաւ մեզ աս-
այն՝ յաբար մեր՝ և եւաւորոց։

և զին՝ զարմանք թէ ի Սուրբ Լե-
միածին։ Եւրոս սարգէմ։ Ի Կոստանդ-
նուպօլիս և յայլուր ևս սկսանիցին
տարալ բաւթիւնք կրօնակնն ինուրոց։
քան զոր չիք արդարեւ մեծազոյն
ստաւար Եկեղեցւոյ սրբոյ մերոմ։
Մանաւանդ զի և Սուրբ Եկեղեցի
մեր աստ կարող է զմի փոքրիկ տար-
բան կամ զմանն տղային տղարանի
ուրեմն։ որոչէ յառկուպէս ի մասին
սոսորթի՝ եթէ յոջողով համարեցի։

Ոչ ասկաւ զգոյ Պատուելի Հա-
նդակութիւն մեր զամանաւմէս յիւր-
մէ Պարսն Սարգսի Ս. Օ. Շիր-
իսունանց Բժշկի և Մեծմարչի։ որ
յես իսկանաւար վկայական կամ՝ զիւր-
յանս գաւանիւր ի բժշկարանէ Տէրա-
թիւնն՝ որ աստ և բազում վատարակո
տանելոյ գրեթէ ի վերայ ամենայն
անձանց մերայնէ ից յաջու լոյ Բարձ-
րելոյն եւ Սրբալ Պամի նաւով ի
Լանդան։ իբրեւ բժիշկ նաւատուր և
մշակայն նաւաւցոյ նովին՝ յԱրեւմ-
տեան Հնդկիս։ զի և ի համարա-
բանէ Բժշկութեան անդուր ընկալ-
ցի զվկայական։ Սա այս պատուական
և պիտանի Մարտմ հարուրակաւ և մե-
րոյ ի մասի եղեալ է այց երանել
մերաւանց Օմիւրինի Կոստանդնու-
պօլիս քաղաքաց։ անս ունիմք՝ զի
Պատուելի Մերայինք սիրով և
յարգութեամբ ընկալցին դեռ՝ բոա
արձանի բարգում և մեծամեծ բարե-
մանաւ թեանց նորա։ որ ոչ միայն ա-
ռաջնորդ եղև արաւեստին բժշկա-
թեան ի մերադնեոյս Կալիսթայայ
և կարապետ մեւս երկու Հայ պա-
տանեկոյ յաւառմնն այն։ Մեք յո-
մենայն սրաւ՝ մայրեմք նմա յաջո-
ղութիւն ի Տէրանէ։ և զարձ աղ-
լամբ ի Հայրենիս

ԵՏԵԱՆ

ԱՆՔԵԷ ԸՆԴՐԵՆ ԶԵԼԵՆԻ

Յամի 1843, իբրի Ստալիարու նաւերաներ տառի 'ի Սաւրխանիա : Պարոն Յակոբի Արարեդ 'ի կողմանէ Արարեդեան Եղբարց վարձեաց դեմ 'ի դարձին մտեալ 'ի Սանգուն' բարձեալ բերիցէ ինքեանց լոյ նաւարեան տախտակի : Ստալիարու նաւ հասեալ 'ի բերան գետոյն' այլ եւս ոչ յառաջէ : այլ դառնայ աւանայն, որով պատճառէ միաւ Արարեդեան Եղբարց' ըն 4000 սուփիս : Սէրիկոն պատճառէր նախ 'ի զաւըն' ներգարմական չէր : երկրորդ 'ի' նոքա տախտակ պատրաստի ոչ տնիկն : և երրորդ 'ի' այլեկոմութի ծախսն արդել եղի մոկց նաւուն 'ի Սանգուն : Ղաշապուցութիւն և դանկատ Պարոն Յակոբի Արարեդեան 'ի դիմաց ընկերո թեան կամ Պարճատանն' մտեկական դատեցաւ օրինակաւ Սէրիկոնայ ընդգէմ Սիւսկիտայ' 6 Ս. և Սիւրիւնայ : Պատրաստի դոյն տախտակաց վկայեցաւ 'ի բազմաց : և տեկոմութիւն 'ի ծովու, նախ որ իրօք չէր : և երկրորդ զի վկայութեամբ երկց նաւապետաց բաւական տախտակ չհամարեցաւ : ունայն վարձի նոքա' վանն օրոյ' Սէրիկոնի վճռեցաւ հատուցանել Արարեդեան Տան պատճառ չորից հազար ոսկիս :

— Հովաքութիւնն Հերբեալ' ոչ տակցաւ : քանի որ ոչ այլ ինչ էր եթէ Աստիկ խի' : յէջ 41 : Օ : Աստի Պարսից տեարակին : փոքր մի այլեայլութեամբ բառից :

— Յաւզի Պարոն Սիւրիւն Սէրիկոն 'ի Հրապետաց' եղբարցուց Քաբեճնուդ : Արայ Աւագի Սէրիկոն 'ի Հրապետաց' որ 'ի Ղաշապի' : թը

ուեալ 'ի 15 Յունիսիս : այսր ամի 'ի Նոր Ետիկ Ամիսիկոյ' աւ Կարեկամ անի 'ի Վալիակի' : Ժանուցանել զողջոյն հասանել իւր անդր և դառալ կայսրութիւն : զոր վանն տեղեկութեան բարեկամաց նոքա' արժան տեսաք Հրապետակել աւսանոր :

— 'ի 15 աւն ամսոյս յերեկոյեան մկրճ իննեքորդ ժաման մի 'ի բաւի հոգի յողթանկամ Հեղկայ Սիւրիկ Պաւառաց եմուտ 'ի աւան Պարոն Սիւրիկի Պարոնեան : և այն ինչ ձեռն 'ի դարձ արեաներ քէպ յարեղն ուրուց սեղանոյ նոքա' յանկարճ 'ի վերայ հաս Պարոնն ուղատաւարօք : և 'ի յանդիմանիկի գնա վաւըն ձեռնիքեցաւ թեանն' առաց : թէ ինչ ասք — Եթէ — Եթէ : փոքր մի քարոզ պատուիրանի կարդացեալ 'ի վերայ' արտաք և հան : դիտելով 'ի ընդանայն ուղիստութիւն իննեք մատնել 'ի նա Քաշապեան Աւանի տեղւոյ :

Արգարե եթէ կողարեանն առաւել երկնիցէ յառեան : քան զդոյ և դիողորտող իւր : 'ի հարկէ միշտ այսպիսի չորիք անպարտ յառաջանն :

ԵՏԵԱՔԻՆ ԻՐԵՐ

— Իմուր-Արարեդ վերնողաւ առան Հնդկաստանի Յուուր երեք շաբաթի : յիննեքորդում այսր ամսոյ մեծահանգէս թափօրիս բազմեցուցեալ դանկելն կուռն Պատանիսիկ կամ Քաշապայ 'ի կառ հովանու որս կիտուածաղաղդ ոսկեթեյ յարմուածովք : քուրճ թաղաղարդ 'ի յեառուտ առնելով զնա : և միւս դատաջեալ ընթանալով և զձոնի հաւարակոյ բնութեկով շիջեցուցին ընդ

փողոցը մայրաքաղաքի այսօրիկ, և քեկիք էին յառաջադրուց միջին պառնասակերա փիղքն՝ որոց պատիճքն 'ի հնգիկ զձառն յարինեալ դարձնել քոյքայերով յնխանային՝ բնականին մասենային, Բայց սր նոր խմն էր մեղ 'ի հանդիսին՝ յարինեալնացա դիպառակերա նմանութիւն զարբասաց Փոխարքունեաց Մայրաքաղաքի՝ հանգիստ աւելուողորդ արձանօքն՝ որ 'ի բարաւորս նոցա՝ բարձեալ բազմութեամբ մարդկան զառաջեալ կրէին կապն Բուդդայ:

ՄԱՐՈՐԻՍԱՆ ՊԱՆՈՒԹԻՒՆ: 'Ի տանն Հնգիկ Սահաւան՝ յարում էր առնար կոպի և կաւք թակեղէն՝ զսպացալ կուռքն, և 'ի վազուի տաւառաւն իբրեւ եկն քաւր՝ նորա կատարել զպաշտմանն՝ դա՛ն հարաւանանի զնա բարձեալ 'ի միջոյ: Տանտաւրն զառապարտեաց դքսւմն որ յետոյ անմեղ դտաւ, ցի 'ի բազմոցի կոպն 'ի վեր երկեցաւ զեր՝ սր ասէր, եթէ ասնտաւրն 500 ուռփի առաքեցէ: ասնոցին, յայտ նիշ տուն, և այն առնօնձին ձեռամբ, ուրեմն յետո դարձաւցանէ և ինքն քղ կուռն, ասպա թէ՛ ճէ՛ սէ: Պարտաւորեցաւ Հնգիկ մեծատուն մեր ցիւնանել 'ի կամն կուղտոյն, որ մերձաւոր արեան էր իւր, և անգամ գերգատանի իւրոյ: Եւ այսպէս չորստաւածն դարձաւ 'ի աստիճարու:

— Ութ 'ի գոլոց Բարա Բազարի կաշմաւարեայք 'ի Սողխարտէն Փաթանայ՝ բերան այս 'ի բանդ: Հնգիկ բմայափոխն՝ որ մերո ընկալեալ 'ի նոցանէ և տաղջութիւն եւ դիտ՝ միայեաց նայնութեան չորեցն 'ի նոցանէ:

— Պարտէս յիշատակէ, թէ չորեքտասանամեայ Հնգիկ աշակերտ ոմն

'Բրիտանեայ վարժապետի՝ Հրապարէլ մեկնիկ 'ի ծնողաց իւրոց, յետ լնաւակալ կոպոյ 'ի տան վարժապետին՝ զքօտրս ինչ՝ պրտեհել իւր քերձեալ անտի մասեալ 'ի գիրկս ծնողաց իւրոց:

— Ղաղղ պատաստան 'ի Կալիֆուա Բայր օմն բազմեաց առ գտաւարն, թէ դոյք տկոն հասին յատն իւրոյ, և նա եհարց ցնա թէ ինչէր ճէ դարձեալ: "Պ. Օ ի խոր 'ի քուն էի:" Հ: "Ինչէր հեռք ռախն ճէ երկին:" Պ. "Օ իմըք երկիցն հեռք 'ի տարմ և 'ի սոյալատակ վայրի:" ՂՃԻՒ: Ուրեմն քա ինչին տան հարեալ ասն: "Գոյալոր զպոյտաձառ քա" ասաց վերաւայուն Ղառարանի և արձակեաց ըզնա գնալ և լալ ճէ միայն զկորուստ ընչից իւրոց, այլ և զանտան և համբաւոյ:

ՉԻՉՐԱ ԱԶԳԱՅԻՆ

Իշեղեցիին յանուն Սրբոյն Յովհաննու Կարապետի որ 'ի Չիչրոյ՝ զաւարձանայր երբեմն հոյորեալ ժողովրդով՝ որպէս մայր սրբաւոյք բեկրեալ: Իսկ այժմ՝ տիրութեամբ առսել, ճէ միայն թխազգեաց նափ զօրի յարեաց և ժողովրդոյ, այլ և իբրեւ զքորս իւր յաշխարհս բարբարոսաց՝ անփութութեամբ, մեղով ունեկոխ լինի յազգաց օտարաց: Բոնդի պաշէս լուաք 'ի նորանմ Պարսիկ տմն, որ դանձն հազարաց կամ որպէս լնագաւարի անտանն, քնաւցեալ 'ի վարձաւ կալեալ և իւր ըզտուն տարնթեր ասնն Բասաւոյ, և թէ ինքնին և թէ ծառայիւք՝ ճէ միայն ձանձրոյթ և դղումք ինի պաշտանատուրաց նորա, այլ և աղխտութեամբ օրինոց երկրիս՝ ժամա

նակ առ ժամանակ բանանայ ի վերայ
իրաւանց և արաւմատ թեանցն՝ դորս
ընդ Բրիտանիկ Տէրութեամբ. հա-
ւատար աղաւթ Բաղաքացեաց առեւի
է նոցա : Եթէ արդարեւ արգի թա-
ղաւորի իցէ իշխանն Պարսիկ՝ պար-
տի համեմատ ծննդեան՝ իւրայ իշ-
խանաւորացէրուչ վարս ցոյցանել յան-
ձին, մանաւանդ ի որբութիւնս կրօ-
նից աղքատ՝ մինչ չի իցէ որոտաւո-
րեայ առ այն օրինաք երկրիս : Բաւ-
իկցի, եթէ զգաւածութիւն և զկրօնա-
սիրութիւն Բզգին ի վրէժանդաւ-
թիւնս յարգորիցեմք. այդ ամենե-
ինն ոչ է յօժարութիւն և պատւան-
մար, մանաւանդ ի պատիւ երեսաց
Բրեգանիափայլ Թագաւորին և հա-
րախնամ իշխանաց Բզգի նորա, թէ
յարան, և թէ այսր : Բայց դոյս
եզեալ՝ իբրեւ պատճառ երկրորդեմք
զաղերս Բզգանիին առ Պարսուէրի
Հասարակութիւն մար, թէ պարսի
օր յառաջ հնարս գտանել վանն
մշտնջենաւոր շինութեան և պոյնա-
ծութեան Սուրբ Եկեղեցւոյն մարդ
Եթէ բարեմտութեամբ ընկալցին և
յօրինակէ Բզգին՝ որ յՕսմանա-
տան և յայլուր, յարգորեցին հա-
տուտի և տաւ զԲրիտանութիւն կամ
զԻնկեթութիւն մի յանուն Սրբոյն
Յովսէփի ԿԱՐԱՅԵՏԻ, մշտնջենա-
ւորի յովին զփառս Բզգին մերոյ
ի Չիչըա՝ գործ արժանի ամենայն
բարեբանութեանց ի դուխտանին,
և յԱտուծոյ ոգորմութեամբ վար-
ձտորին :

ՓԵՆՔԱՐ

Գրեն ի բանակէ Օօրավարին
Սահարաց, որ յայնպիս Խոսնար
Վերայ՝ թէ հրաման եղի մեզ ի

Հազարագետէն ի խորքոյ չուէլ վա-
ղուի ի Բիւրուր : Բաի նա և թէ
Շեի Դմանուգին խոստացեալ իցի
յանձնառուր լինիլ Բրիտանացւոյ,
Բայց ճշմարիտ արդեաք, թէ ոչ՝ ոչ
եղաք հասա :

— Ի 14 ամսոյս հրատարակեաց Ինդ-
իւնիսն թէ Շեի Դմանուգին յանձ-
նառուր եղի, և թէ Օօրք Բնդ-
դիացւոյ ցրտելոց էին յետ Շե-
իին թողոյ զԿիբրձն Բիւրուրայ :

Թեպէտեւ խոսովութիւնք քանջա-
բոյ նիւթ քաղում ընծայէին Լրագ-
բոյ՝ բայց վտանակ ոչնչաւորակոնեալ
եղծութիւնս զամենայն նիւթ բարեկե-
ղամտութեան և շինութեան աշխարհիս :
Բայն ունիմք, թէ ոչոք հետեւ ընդ
երկար տեւոցէ խաղաղութիւն, և
ցոյցէ մեզ թէ թաւել քաղաքա-
կան կառավարչաց ի բարձունս իւրանց
որքան և օգտակար իցէ վասն աւան-
ձին կենաց իւրեանց՝ տախտակն ոչ է
տեղի յօրմար ի տնօրինիլ հասարա-
կաց բարին :

ԲՈՒԾԱՅԻ

Պարսի Զարութիւն Սրբանան ա-
մանանաւորոց էր ընդ Օրիւրդ Հախ-
սիմէ Բաւքելեան Կոտանդ խնամեանց
յինն ամսոյս, որոց շնորհաւորելով
մտղթեմք զկրանս թիւն ամանանան
վիճակի յամսոյս ամօք յաջորս թեան
և աւաղջութեան :

ՊԵՐՍԵԱՍՏԱՆ

Ձապար Թեպր - 20 :

Խօրեա հիւանդութիւնն ի Թեհ-
րան յընթաց Յուլիս, Օգոստ, և
սեպտեմբր՝ զիկանա իբրեւ 8000 անձանց
եքարձ, որոց ստան էին ի մերաքիւից,
և մի ի նոցանէ լեալ է Պարսի Շահ-

Նապար Բարդիսն :—Յանդեալ և ի
այն ամսում իբրև 20 ամսին ի Սեր-
ադնէկց և բազում յայլ տղայաց ան-
հաջոյց աստ նոյն անուն . իսկ այժմ
տրեհասեալ է և մերձ է անհետ լինիլ :
— Իսթերոյն հասեալ է ի Շիրազ ,
Քաղաքապետն և բաղումք ի բը-
նակչոց փոխեալ են յերկիւզէ ան-
տին՝ որ հասեալ է մինչ ի Բուշեռ
— Վաշտեցիք և իմանդատունիք
կամին զօրօք գալ ի Բուշեռ հաշակ
ընդ Շեխին , որ երկնէն թէ մի դու-
ջի : սղանցնն զինքն փոխանակ Շեխ
Սաբունին՝ զոր սղանեալ էր յին
Սեւոր . ամայ : Շեխ Սաբուն է ըն-
տանի Բագէր Խանին իմանդատա-
նայ : Բուշեռ է այժմս ի մէջ մեծի
երկիւզի , գիշեր և ցերեկ պահպանեն
դերթն զգաւ թ . Բնակիչք տեղւոյն
ջուր ամբարին ի տուն իւրեանց ,
և գային դատացումս իւրեանց . է՝
որ յերկիւզէ անտին , և է՝ որ յեր-
կիւզէ գօրացն իմանդատանց , Շեխ
Սաբուն երբեմն է ի քաղաքին և եր-
բեմն ի նախ իւրում , պատրաստ ի
փոխումս :

— Հաս ի Սաբայց ի Բուշեռ գեր-
դատան Պարն իգիւղարու Վ. Վաշ-
տաբեանց : Հ. Կ. Կ.

Բանասիրական

ՊԻՆԵՆԳ. Էսթոնիէ թիւ 66 էջ 114 :

Բաշեան Սիգիւրտ անուանեալ բուքն
1428 ունեւորի ի վեր է բան զծով
որոյ գրութիւն և կլիմայն նման ալ-
լոց լիւրանդ՝ զերկիւզի և զուարճայն
են յոյժ , Բաշեանի ձորն ենթա-
կայ է հեղեղատի , և երևի թէ՝ եր-
բեմն ծովն գաւորոս լիւրանցն լու-
անայց . քանզի ի հանգիստիաց ցա-
մաքին Սաբայց ի միջերկրայն :

Նշմարեցան հեռք պահեալոց հե-
ղեղոց մի շիւղ զկնի ի բացս մ'մլնն ,
նշանակիչք սակաւ աս . սակաւ . սո-
փոփմանն օվիկանտի ակոսօք՝ արգեան
չափաւ . ծովերէր հաւասար եղելովք :

Արգի այցելու ամն ի մամանի
իւրում ի Պինանդ դրէ արեւակ դայու
Բայց յերկու ընդարձակ դաշտաց յա-
րեւելց և յարեւմտաց՝ անի Վրդին ալ
չարս բարձրաբերձ բլրոց՝ աշտարա-
կածն արտեանօք ի վեր խոցացն լոյս :

Չքնազաղարդ և գեղեցկաշու բն յոյժ
մեւաք նաւահանգստին՝ և զերջ ընդ
մէջ կղզեոյն և երկրին Սուէզայի ,
ուրտի աշացն հայեցութիւն չքեղա-
պանձ շարիւր լիւրանց լմբանի , սրոց
վերամբարձ դադարթունքն մեծափառ
ծայրիւք երկրին , ըստիւր բնակարան-
քնն շուրջ զգողովն շարակարգ ետաք
աւ եղերբ ջրոց , Քերպն ի մամն
կոյս կարկառեալ , քաղաքն զծովա-
փամբ պատեալ , և տարակոց կղզիքն
գնդ հարաւակողման ճանապարհին
փոկողերք . դնայիցուցանեն , դուր-
ճացուցանեն , և զմիսս վերաբարձ
խորհրդովք լուսն :

Հող երկրին խառն ընդ խճի և
կուռ թխտագոյն է տահաւորակ , և
կոյ ուրիւք գեւական , արդատայի և
բուսուցանազակոն արարեալ՝ իմա-
փեալ տերեւաք անասաւայ . որովք
ձածկեալ էր կղզին ընդ գաւաքս բու-
զումս . ծովեզերեայ վայրքն թէ և
աւազուաք՝ բերբի են յոյժ :

Վաւահանդ խառն Վաւարդս — քա-
ղաքի լոյնարձակ , երկայն , նաքոյթ
և ամբարակ է յոյժ ի դադար և ի
դաշապանութիւն նաւայ . և կոյու-
նայ ի նեղուցի իբրև երկու մլնն ի
լոյնութեան որ բաժանի : զՊինանդ
ի հանգիստիաց Սաբայց ի մի-
րակողմն Սաբայցուց : Վաւան

առանձնաբար խոսող է յնդ առինն բարբ
և գործ թիւնք փոխորտ թեան եղա-
նակաց զյոզն եմ յոյժ : լստ սրում
Հոյնանք Հազիւ Հազ առաւելուն
քան զսխաւ շնչեալս ի ցամաքէ և
ի ծովէ քաղցրութեամբ :

Յորժամ ծովն փոխորտք զայրու-
նայ տրտալայ : ջուրք նաւահանգրո-
տին շնչեալս ի հանունաւ գնացից
յաւաթս լսողուն մերթ յայր կոյս
և մերթ յայն կոյս՝ խառնել և ան-
անկարգ յնկնացո ընթանան ընդ միջ
կղզեայն : Քաղաքն մի է յնորթե-
լողոյն Հնդկաստանի : — փոքոյքն
յայն : Հաւաստք : անխոտք : և ու-
ղիւ անկեամբ : — շինուածքն պա-
տաւական : և Սինէայի կրտսկաւորքն
գահակալք յոյժ՝ ոտոժանի՝ գե-
ղեցիք զարգարն փաճաւք զխո-
նութեա իւրեանց : Ճանապարհքն նա-
պ ռչ են քան զգեղեցկագոյնն ընդ
Համբէն Հնդկաստան : գեղ նոցա
առաւելաւ զգործութեամբ : Հատա-
տաւ թեամբ և առատութեամբ զարա-
րողութեամբ և տնկոյ : որք զար-
գորուն սրահն գեղգին զամբ սղջն :

Հարաւս

ՏԵԱՌՆ ԻՍԱԷԼԿԱՅ Ծ • ՎԱՐԻԷՊԵՏԻ
ՕՐԵԳԻՐ :

ԾԱՆԵԶԱԼԻՈՅ Հարաւս թիւ 91 • ԻԷԷ

Ապրիլ 7 զինի կէս աւարտ ստեալ
գետրիսին նաւեցաք իբրեւ Հինդ ժամ
և որովհետեւ հրեւք երկնի ամուս-
նած զգործկոյժակն փայլատակմանք
անննդ Հատ էին : և զինի սակաւ անձ-
բնոյ՝ զերջոցաւ Հոյնն : և նաւն մեծ
էր ի կղզին Սուամարայի վանն որոյ
արկաւ խորիսն : նոյնպէս և այլ և
րեք նաւք Արարայեայ խորիսնայ
էին : որք մեծ էին առ Սուամարայ
կղզին քան զմեզ : բոյց նաւապետն մեր

երկնէր ի իրերոյ : զի արկմն նորա
քարշաղակն գործ թիւնն ունեւոյժ
փանդ պատահէ նաւաւք սրպէս մին
ի նաւոյ իրեալ էր : և սպնութիւն
կոչէր զմերձակայ նաւն : իսկ մեր
նաւապետն ռչ օգնեայ նոցա : Ապրիլ
11 • ՕՐԵԳ Զարութեան ՏԵԱՌՆ
միայն ըստ պատշաճի : — անհրաժեշտ
յորժամայն երկցս խորիսն արկանել
պարտաւորեաց : — մեռաւ առաջա-
տապահ նաւաւն : գորոյ գին արկին
ի ծով : և զի եղևրք Պինքէի և
Սուամարայի մերձ էին : Հարցաք թե-
քնոյէր ռչ Հանին ի ցամաք : և ըզ
սրաժանսն սեղեկացաք թե մարդիկն
օրք ընակէին ի նաւա : առաւել չար
քան զգաղանան լեւ : զի եթէ կղզի օք
որ մեծ ենայ յերբոն՝ իսկոյն կապիլ
ի ծառ և խաճանելով ուտեն : թե-
պէս Պինքէ կղզին և ի ներքոյ
խնանութեան Հոյնեացոյ : առ-
կայն միայն ի քաղաք և ի դիւրս Հա-
սանէ իշխանութի նոցա : իսկ անտառքն
յի են պարանաբար մարդկեր մորդ-
կամբ :

ԾԱՆԵԶԱԼԻՈՅ

Ապրիլ Զարոյ Հատարակութեան
մերձեցից : զի բարանիք : որ է Հա-
ման : յխտակ և առք պարտաւոր-
գրեթէ յամեն օր յառաւ օտեան 5 ժա-
մէն մինչ յերեկոյեան 8 ժամն : վան-
որոյ բողանիսն Ա • Յաւանիսեան
ինոյրէ ի Հատարակութեան : զի Հարհ
արարեալ : յարաւ ինչ ժամանակի՝ որ
Համայ լիցի կամոց նոյնն եկեայն :
նչ թէ վանն օգաի իւրեանց : զի
յոյանի է նաւ զանկարատութենէ լա-
զանեաց վանն նոցոյ : այլ վանն օգ-
աի և Հարհաճութեան առ ինքն ո-
րուժ անկալեալ պարսէ :

ԻՅՈՐԵԼԵԼԵ ԵՐԵՐԱՆԵՆԵՐ ԵՆԻԿԵՐԵԹԵՆ
Մ • Դ • Թաւաշեան Վերաբար